

ЗАТВЕРДЖЕНО

Протокол засідання наглядової ради

ПрАТ «Експортно-кредитне агентство»

10.05.2024 № 9

ПОЛІТИКА СТРАХУВАННЯ експортних кредитів

Київ 2024

1. Загальні положення

1.1. Ця Політика страхування експортних кредитів (далі - Політика) розроблена у відповідності до Закону України «Про фінансові механізми стимулювання експортної діяльності» та інших нормативно-правових актів України (з урахуванням особливостей діяльності приватного акціонерного товариства «Експортно-кредитне агентство» (далі – Страховик), встановлених Законом України «Про фінансові механізми стимулювання експортної діяльності»).

1.2. На підставі цієї Політики Страховик укладає зі страхувальниками договори страхування експортних кредитів (далі – договори страхування).

1.3. Ця Політика регулює загальні умови здійснення страхування експортних кредитів. Конкретні умови страхування експортних кредитів визначаються договором страхування, що укладається між Страховиком і страхувальником.

2. Основні терміни та скорочення

2.1. У цій Політиці терміни та скорочення вживаються в такому значенні:

експортний кредит - кредит, що надається банком-кредитором:

- іноземному покупцю для придбання товарів (робіт, послуг) українського походження відповідно до умов зовнішньоекономічного договору (контракту), укладеного з українським експортером;

- банку іноземного покупця для фінансування поставок українського експортера в рамках виконання зовнішньоекономічного договору (контракту);

- українському експортеру для забезпечення поставки товарів (робіт, послуг) українського походження відповідно до умов зовнішньоекономічного договору (контракту) або для забезпечення виробництва таких товарів (робіт, послуг) за зовнішньоекономічним договором (контрактом);

зовнішньоекономічний договір (контракт) (далі - ЗЕД) – домовленість двох або більше суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та їх іноземних покупців, спрямована на встановлення, зміну або припинення їх взаємних прав та обов'язків у зовнішньоекономічній діяльності;

компетентні органи:

- державні чи уповноважені органи України та/або інших держав, до компетенції яких належить ліквідація наслідків страхових випадків, встановлення причин та обставин їх настання, оцінка наслідків, а також надання офіційних роз'яснень/висновків/рішень тощо щодо питань, що стосуються обставин настання страхового випадку, та які (роз'яснення/висновки/ рішення тощо) відповідно до чинного законодавства є необхідними та достатніми доказами для визнання або невизнання Страховиком події страховим випадком;

- юридичні особи, що мають відповідні повноваження, до яких може звертатися Страховик або страхувальник для вирішення суперечок та інших питань, що впливають із договору страхування.

Компетентними органами, зокрема, вважаються: органи МВС, органи ДСНС, суди та інші органи, які наділені відповідними повноваженнями;

ліміт відповідальності – визначений в межах страхової суми ліміт відповідальності Страховика за окремим об'єктом страхування, страховим ризиком або страховим випадком, групою страхових ризиків та/або страхових випадків, за окремим позичальником тощо;

ліміт заборгованості – встановлена страхувальником та передбачена в кредитному договорі гранична сума заборгованості позичальника перед страхувальником за експортним кредитом;

ліміт за портфелем – установлений Страховиком максимальний (граничний) розмір загальної страхової суми за договором страхування, що укладається на умовах страхування

портфельним методом (портфельне), який (розмір) може бути переглянутий (змінений) Страховиком протягом дії договору страхування в порядку та на умовах, передбачених договором страхування;

основний борг – сума заборгованості позичальника за фактично наданими страхувальником за експортним кредитом коштами на кожну окрему дату (за виключенням суми боргу по процентам (відсоткам), нарахованим за користування експортним кредитом, сум штрафних санкцій та пені);

період очікування – передбачений у договорі страхування та встановлений у календарних днях період часу, протягом якого страхувальник здійснює заходи щодо погашення позичальником простроченої суми основного боргу за експортним кредитом та після спливу якого (періоду очікування) страхувальник має право звернутися до Страховика із заявою про виплату страхового відшкодування. Відлік періоду очікування починається з дня наступного за днем отримання Страховиком письмового повідомлення страхувальника про настання події, що має ознаки страхового випадку;

періоди страхування – часові обмеження щодо дії страхового захисту за договором страхування в межах загального строку дії договору страхування;

позичальник – український експортер, іноземний покупець або банк іноземного покупця;

проценти (відсотки) за експортним кредитом – плата за користування експортним кредитом, яка сплачується позичальником страхувальнику в розмірі та строки, передбачені кредитним договором;

роботи, послуги українського походження – роботи, послуги, що виконуються та надаються суб'єктами господарювання - резидентами України;

страхова виплата (страхове відшкодування) – грошові кошти, що виплачуються Страховиком у разі настання страхового випадку відповідно до умов договору страхування;

страхове покриття - сукупність строкових, територіальних та вартісних складових страхового захисту, що надається відповідно до договору страхування;

страховий інтерес - матеріальна заінтересованість та/або потреба страхувальника (іншої особи, визначеної в договорі страхування (вигодонабувача)) у страхуванні ризиків, пов'язаних з можливими збитками страхувальника;

Страховик - приватне акціонерне товариство «Експортно-кредитне агентство»;

страхування портфельним методом (портфельне) – укладення між Страховиком та страхувальником договору страхування, за умовами якого на страхування приймається декілька (два і більше) однотипних експортних кредитів (портфель);

строк експортного кредиту – період користування позичальником експортним кредитом, який починається з дати укладення кредитного договору або з дати надання експортного кредиту (дати утворення заборгованості позичальника за експортним кредитом) та закінчується у день кінцевого погашення експортного кредиту;

сума експортного кредиту – гранична сума заборгованості позичальника за експортним кредитом, що складається з ліміту заборгованості або суми основного боргу за експортним кредитом;

строк страхового покриття - період, протягом якого діє страхове покриття та в разі настання страхового випадку під час якого Страховик зобов'язаний здійснити страхову виплату (відшкодування) відповідно до умов договору страхування;

товари українського походження - товари, що повністю вироблені або піддані достатній переробці в Україні відповідно до критеріїв, установлених Митним кодексом України.

2.2. Терміни «вигодонабувач», «страхувальник», «страховий ризик», «страховий випадок», «страхова сума», «страховий тариф», «страхова премія» вживаються в цій Політиці у значеннях, наведених у Законі України «Про страхування».

2.3. Інші терміни, які вживаються в цій Політиці, застосовуються у значеннях, наведених у законодавстві України. Якщо значення якого-небудь терміну (найменування або поняття) не обумовлено Політикою та не може бути визначено, виходячи із законодавства, то такий термін (найменування або поняття) використовується у своєму звичайному лексичному значенні.

3. Загальні умови страхування

3.1. Предметом договору страхування є передача страхувальником за плату ризику, пов'язаного з об'єктом страхування, Страховику на умовах, визначених договором страхування.

3.2. Об'єктом страхування за договором страхування є можливі збитки страхувальника унаслідок повного або часткового невиконання позичальником умов кредитного договору в частині погашення основного боргу за експортним кредитом.

3.3. Згідно з договором страхування, укладеним відповідно до цієї Політики, Страховик зобов'язується за визначену договором страхування плату (страховий платіж) здійснити виплату страхового відшкодування відповідно до умов договору страхування шляхом відшкодування страхувальнику (вигодонабувачу) понесеного ним збитку у наслідок повного або часткового невиконання позичальником умов кредитного договору в частині погашення основного боргу за експортним кредитом.

3.4. Договір страхування укладається у письмовій формі з дотриманням вимог Цивільного кодексу України, встановлених до письмової форми правочину, та оформляється у паперовій формі або у формі електронного документа, створеного згідно з вимогами, визначеними Законом України «Про електронні документи та електронний документообіг», або в порядку, передбаченому законодавством про електронну комерцію. Укладення договору страхування може посвідчуватися страховим полісом, сертифікатом.

3.5. Для укладення договору страхування страхувальник подає Страховику письмову заяву про намір укласти договір страхування за формою, встановленою Страховиком, та надає документи, перелік та вимоги до яких визначені в такій заяві або в окремому документі Страховика. Після укладення договору страхування заява, додані до неї документи та інша інформація і відомості, надані страхувальником чи від його імені, вважаються невід'ємною частиною договору страхування.

3.6. Подання заяви про намір укласти договір страхування не зобов'язує Страховика та/або страхувальника до укладення договору страхування.

3.7. Страхувальник несе відповідальність за достовірність і повноту даних, наданих ним у заяві про намір укласти договір страхування та/або доданих до неї документах.

3.8. Умовами договору страхування може бути передбачено одночасне страхування декількох (двох і більше) однотипних експортних кредитів (страхування портфельним методом (портфельне)). У такому разі, крім інших умов, передбачених цією Політикою, договором страхування може встановлюватися: ліміт за портфелем; умови, строки та порядок його встановлення і перегляду; вимоги до застрахованих експортних кредитів, страхувальника, позичальника; інші вимоги.

3.9. Страхувальником згідно цієї Політики може бути банк-кредитор та/або міжнародна фінансова організація, які надали або мають намір надати експортний кредит:

3.9.1. іноземному покупцю для придбання товарів (робіт, послуг) українського походження відповідно до умов ЗЕД, укладеного з українським експортером;

3.9.2. банку іноземного покупця для фінансування поставок українського експортера в межах виконання ЗЕД;

3.9.3. українському експортеру для забезпечення поставок товарів (робіт, послуг) українського походження відповідно до умов ЗЕД або для забезпечення виробництва таких товарів (робіт, послуг) за ЗЕД.

3.10. Позичальниками згідно цієї Політики можуть бути виключно особи, зазначені в підпунктах 3.9.1 – 3.9.3 пункту 3.9 цієї Політики.

3.11. Страхувальник може визначити іншу особу (вигодонабувача), яка відповідно до договору страхування або законодавства має право на страхове відшкодування. Страхувальник, якщо інше не передбачено договором страхування, має право до настання страхового випадку змінити вигодонабувача шляхом ініціювання внесення змін до договору страхування.

3.12. Страховий захист діє протягом усього строку дії договору страхування, якщо інше не передбачено договором страхування.

3.13. Договором страхування можуть бути передбачені часові обмеження щодо дії страхового захисту за договором страхування (періоди страхування) в межах загального строку дії договору страхування.

3.14. Вимоги щодо умов страхування та вимоги до страхувальника визначаються договором страхування, внутрішніми документами Страховика та законодавством.

4. Страхове покриття

4.1. Страхове покриття за конкретним договором страхування включає сукупність страхових ризиків, на випадок настання яких здійснюється страхування, об'єкт страхування, строк дії, грошовий еквівалент страхового захисту, а також територію дії страхового захисту.

4.2. Страхове покриття діє у відношенні експортних кредитів, які відповідають вимогам, визначеним договором страхування, внутрішніми документами Страховика та/або законодавством.

4.3. Дія страхового покриття за договором страхування не поширюється на винятки із страхових випадків та обмеження страхування, зазначені у такому договорі страхування.

4.4. Строк страхового покриття відповідає строку дії договору страхування, а у разі встановлення періодів страхування – строку кожного окремого періоду страхування, за який страхувальником сплачено страховий платіж у строк та в розмірі, згідно із умовами договору страхування, якщо інше не передбачено договором страхування.

4.5. Страхове покриття припиняє свою дію у день припинення дії договору страхування (у тому числі дострокового) відповідно до умов договору страхування та у інших випадках, передбачених договором страхування.

4.6. Договором страхування можуть передбачатися територіальні обмеження щодо дії страхового покриття за договором страхування.

5. Страхові ризики та страхові випадки

5.1. Страховий ризик має відповідати таким ознакам:

5.1.1. вірогідність та ймовірність настання;

5.1.2. неможливість передбачити конкретний час, місце, обставини настання події, а також розмір шкоди в разі настання страхового випадку;

5.1.3. відсутність ймовірності невідворотності настання події в період дії договору страхування, про що страхувальник або Страховик заздалегідь були або мали бути повідомлені;

5.1.4. настання події спричинить негативні матеріальні наслідки для страхового інтересу страхувальника або інших осіб, визначених у договорі страхування;

5.1.5. настання події не пов'язано з навмисними діями страхувальника або інших осіб, визначених у договорі страхування (крім випадків, визначених законом або міжнародним звичаєм), і не передбачає отримання неправомірної вигоди.

5.2. Страховим ризиком за цією Політикою є ризик повного або часткового невиконання позичальником своїх грошових зобов'язань за кредитним договором, укладеним зі страхувальником, в частині погашення основного боргу.

5.3. Страховим випадком є повне або часткове невиконання позичальником своїх грошових зобов'язань за кредитним договором, укладеним зі страхувальником, в частині погашення основного боргу, що призвело до понесення страхувальником збитків.

5.4. Подія, ризик виникнення якої застрахований, вважається такою, що настала, - у день, визначений умовами кредитного договору (графіком погашення основного боргу) як кінцева дата погашення (сплати) позичальником страхувальнику чергового платежу за основним боргом (погашення (сплати) відповідної частки експортного кредиту), якщо до закінчення такого дня позичальник не здійснив відповідне погашення (сплату).

5.5. Подія, ризик виникнення якої застрахований та яка настала, може бути визнана страховим випадком - після закінчення періоду очікування та встановлення Страховиком факту, причин та обставин настання такої події, визначення розміру збитку.

6. Винятки із страхових випадків та обмеження страхування

6.1. Не є страховими випадками події, що сталися у зв'язку або внаслідок:

6.1.1. підробки документів, обману, шахрайства з боку страхувальника та/або позичальника (їх працівників, посадових осіб, учасників, засновників, власників страхувальника/позичальника та/або осіб, які діяли за дорученням (усним чи письмовим) страхувальника/позичальника);

6.1.2. порушення страхувальником (його працівниками, посадовими особами, учасниками, засновниками, власниками страхувальника та/або особами, які діяли за дорученням (усним чи письмовим) страхувальника) вимог внутрішніх документів страхувальника, які регламентують видачу та супроводження кредитів, в тому числі щодо періодичності та методу огляду заставного майна, контролю його вартості/проведення переоцінки, контролю цільового використання, моніторингу кредиту, оцінки фінансового стану, виявлення індикаторів раннього реагування;

6.1.3. нецільового використання позичальником експортного кредиту;

6.1.4. спрямування страхувальником коштів, що надійшли від позичальника на погашення основного боргу за експортним кредитом, не на погашення в установленому кредитним договором порядку заборгованості з експортного кредиту;

6.1.5. порушення працівниками, посадовими особами, учасниками, засновниками, власниками страхувальника та/або особами, які діяли за дорученням (усним чи письмовим) страхувальника положень чинного законодавства України (у тому числі укладання угод, що не відповідають вимогам законодавства);

6.1.6. встановлення судовими або слідчими органами факту змови між страхувальником та позичальником щодо непогашення експортного кредиту;

6.1.7. вимоги страхувальника до позичальника достроково повернути видану суму експортного кредиту або його частину, якщо таке право вимоги не було передбачено кредитним договором;

6.1.8. впливу ядерної енергії в будь-якій формі, радіації або радіоактивного забруднення;

6.1.9. дії хімічної, біологічної, біохімічної або електромагнітної зброї, кібератаки;

6.1.10. настання подій, які не зазначені в договорі страхування як страхові ризики.

6.2. Страховик не відшкодовує збитки страхувальника:

6.2.1. у формі непрямих збитків, в тому числі будь-які штрафні санкції (неустойки, штрафи, пені), судові витрати тощо, якщо інше не передбачено договором страхування;

6.2.2. що виникли внаслідок інфляції, зміни в курсах валют, якщо інше не передбачено договором страхування;

- 6.2.3. у вигляді витрат на проведення платежів;
 - 6.2.4. у вигляді матеріальної компенсації моральної шкоди за пониження ділової репутації;
 - 6.2.5. у вигляді неотриманих страхувальником доходів, які могли бути отримані останнім, якби позичальник виконав свої зобов'язання належним чином у порядку, передбаченому кредитним договором (упущена вигода);
 - 6.2.6. що виникли внаслідок подій, що сталися в країнах, на які не розповсюджується страхове покриття, зазначених в договорі страхування.
- 6.3. Договором страхування можуть бути передбачені також інші додаткові винятки із страхових випадків та обмеження страхування, що не суперечать цій Політиці і законодавству.

7. Підстави відмови у виплаті страхового відшкодування

7.1. Підставою для відмови Страховика у здійсненні виплати страхового відшкодування є:

7.1.1. навмисні дії страхувальника (у тому числі його працівників, посадових осіб, власників, засновників, учасників та/або осіб, які діяли за дорученням (усним чи письмовим) страхувальника) або особи, на користь якої укладено договір страхування, спрямовані на настання страхового випадку, крім дій, вчинених у стані крайньої необхідності або необхідної оборони, або випадків, визначених законом чи міжнародними звичаями;

7.1.2. вчинення страхувальником (у тому числі його працівниками, посадовими особами, власниками, засновниками, учасниками та/або особами, які діяли за дорученням (усним чи письмовим) страхувальника) або особою, на користь якої укладено договір страхування (вигодонабувачем), умисного кримінального правопорушення, що призвело до настання страхового випадку;

7.1.3. подання страхувальником під час укладання договору страхування та/або в ході його виконання неправдивих відомостей про об'єкт страхування, обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, або про факт настання страхового випадку;

7.1.4. одержання страхувальником або особою, на користь якої укладено договір страхування (вигодонабувачем) повного відшкодування збитків від особи, яка їх заподіяла (позичальника) та/або іншої третьої особи. Якщо збиток відшкодований частково, страхове відшкодування здійснюється з вирахуванням суми, отриманої від зазначеної особи як відшкодування збитків;

7.1.5. несвоєчасне повідомлення страхувальником (особою, визначеною у договорі страхування або законодавством (вигодонабувачем)) Страховика про настання події, що має ознаки страхового випадку, без поважних причин або невиконання інших обов'язків, визначених договором страхування або законодавством, якщо це призвело до неможливості Страховика встановити факт, причини та обставини настання страхового випадку або розмір завданого збитку;

7.1.6. наявність обставин, які є винятками із страхових випадків та обмеженнями страхування, передбаченими договором страхування;

7.1.7. визнання недійсним у судовому порядку кредитного договору, у тому числі з підстав невідповідності вимогам законодавства України або міжнародних договорів України;

7.1.8. нездійснення страхувальником контролю за цільовим використанням експортного кредиту;

7.1.9. невжиття страхувальником заходів щодо запобігання або зменшення збитків;

7.1.10. створення страхувальником або особою, на користь якої укладено договір страхування (вигодонабувачем), перешкоди Страховикові у визначенні факту, причин та обставин настання страхового випадку або розміру завданого збитку;

- 7.1.11. відмова страхувальника від грошових претензій за кредитним договором та/або свого права вимоги до особи, відповідальної за завдані збитки, або в разі, якщо здійснення цього права стало неможливим з вини страхувальника;
- 7.1.12. передача (відступлення, продаж) страхувальником прав вимоги за кредитним договором третій особі без письмового погодження з Страховиком;
- 7.1.13. якщо протягом строку експортного кредиту страхувальник та позичальник стали пов'язаними між собою особами;
- 7.1.14. вивільнення страхувальником забезпечення без згоди Страховика;
- 7.1.15. невиконання страхувальником зобов'язань, передбачених договором страхування, якщо це призвело до неможливості Страховика встановити факт, причини та обставини настання страхового випадку або розмір заподіяної шкоди (збитків);
- 7.1.16. невиконання страхувальником зобов'язань, передбачених кредитним договором;
- 7.1.17. якщо під час досудового розслідування встановлено обставини, що заперечують визнання події страховим випадком (закриття кримінального провадження, розслідування події за ознаками іншого злочину, що підтверджено відповідним витягом з Єдиного реєстру досудових розслідувань чи постановою компетентного органу);
- 7.1.18. якщо страхувальник не надав у термін, визначений Страховиком, оригіналів документів, які раніше були надані страхувальником у вигляді копій документів та/або електронних копій оригіналів паперових документів;
- 7.1.19. внесення страхувальником, протягом строку дії договору страхування, змін до умов кредитного договору без погодження зі Страховиком, за умови, що внесення таких змін мало бути попередньо погоджено із Страховиком. У цьому випадку під терміном «без погодження із Страховиком» розуміється як сам факт неповідомлення страхувальником Страховика про намір внести зміни до умов кредитного договору, так і ненадання Страховиком згоди на внесення таких змін. Договором страхування може передбачатися конкретний перелік змін до умов кредитного договору, що мають бути попереднього погоджені із Страховиком;
- 7.1.20. наявність інших підстав, встановлених законодавством.
- 7.2. Договором страхування можуть бути передбачені також інші додаткові підстави для відмови у здійсненні виплати страхового відшкодування, якщо це не суперечить законодавству.
- 7.3. Рішення Страховика про здійснення або відмову у здійсненні виплати страхового відшкодування може бути оскаржено страхувальником у судовому порядку.

8. Порядок визначення розміру страхових сум

- 8.1. Страхова сума може бути встановлена за договором страхування в цілому або, при страхуванні портфельним методом (портфельне), за окремим об'єктом страхування, а саме окремо за кожним прийнятим на страхування експортним кредитом. Страхова сума встановлюється у валюті експортного кредиту.
- 8.2. Розмір страхової суми визначається за домовленістю між Страховиком та страхувальником у межах суми ліміту заборгованості або основного боргу за експортним кредитом, та не може перевищувати 85 відсотків суми зовнішньоекономічного договору (контракту), на виконання якого надається такий експортний кредит.
- 8.3. У договорі страхування в межах страхової суми можуть бути встановлені ліміти відповідальності Страховика за окремим позичальником, об'єктом страхування тощо.
- 8.4. Страхова сума, зазначена в договорі страхування, після кожної виплати страхового відшкодування зменшується на розмір такої виплати.
- 8.5. Протягом строку дії договору страхування будь-який ліміт відповідальності Страховика та розмір страхової суми можуть бути змінені за взаємною згодою сторін договору

страхування, що оформлюється письмово, шляхом укладання додаткової угоди до договору страхування. Не допускається здійснення зміни розміру ліміту відповідальності та/або страхової суми у період з моменту отримання Страховиком повідомлення про настання події, що має ознаки страхового випадку, до моменту прийняття Страховиком рішення про визнання або невизнання події страховим випадком або відмови у виплати страхового відшкодування.

8.6. Договором страхування може бути передбачена франшиза – частина збитків, що не відшкодовується Страховиком згідно з договором страхування.

8.7. Франшиза може бути умовною або безумовною і може встановлюватися у відсотках від страхової суми або розміру страхового відшкодування, в абсолютному розмірі або в інших розрахункових одиницях, визначених договором страхування.

8.8. У разі встановлення умовної франшизи Страховик не відшкодовує частину збитку, яка не перевищує розмір франшизи, але відшкодовує збитки в повному обсязі, якщо збиток перевищує розмір франшизи.

8.9. У разі встановлення безумовної франшизи Страховик вираховує розмір франшизи при здійсненні страхового відшкодування за кожним страховим випадком. Укладання договорів страхування здійснюється Страховиком у валюті експортного кредиту.

8.10. У разі страхування портфельним методом, ліміт за портфелем, його розмір, умови, строки та порядок його перегляду встановлюються Страховиком та визначаються в договорі страхування.

9. Порядок розрахунку та сплати страхового платежу (страхової премії)

9.1. Розмір страхового платежу обчислюється Страховиком шляхом помноження встановленої за договором страхування страхової суми та страхового тарифу.

9.2. Страховий платіж за згодою Страховика та страхувальника може сплачуватися одноразово, у розстрочку (частинами) або іншим способом, у строки та на умовах, передбачених договором страхування.

9.3. Якщо страхувальник сплачує страховий платіж у розстрочку (частинами), у разі настання події, що має ознаки страхового випадку, із суми страхового відшкодування Страховик утримає (відраховує) несплачену частину страхового платежу.

9.4. Днем сплати страхового платежу (його частини, в разі розстрочки страхового платежу) вважається день надходження грошових коштів на поточний рахунок Страховика у повному обсязі.

9.5. Страховий платіж за договором страхування визначається Страховиком у валюті страхової суми та сплачується страхувальником у гривні за офіційним курсом Національного банку України на день сплати страхового платежу (його частини, в разі розстрочки страхового платежу) страхувальником.

9.6. Розмір страхового платежу протягом дії договору страхування може бути змінений за згодою сторін договору страхування у таких випадках:

9.6.1. якщо протягом дії договору страхування виявлені нові обставини, що зменшують ймовірність настання страхового випадку та/або зменшують розмір потенційного збитку, страхувальник може вимагати від Страховика відповідного зменшення розміру страхового платежу;

9.6.2. якщо протягом дії договору страхування виявлені нові обставини, що збільшують ймовірність настання страхового випадку та/або збільшують розмір потенційного збитку (суттєві обставини, що мають істотне значення для оцінки ступеня страхового ризику), Страховик може збільшити розмір страхового платежу без зміни розміру страхової суми. Перелік таких обставин зазначається в договорі страхування.

У разі відмови страхувальника від внесення відповідних змін до договору страхування Страховик має право достроково припинити договір страхування у порядку, передбаченому договором страхування.

10. Порядок визначення базових тарифів

10.1. Базові страхові тарифи на страхування встановлюються Страховиком з урахуванням політичного ризику країни місцезнаходження іноземного покупця. Класифікація держав за рівнем політичного ризику здійснюється з урахуванням інформації, що надається Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) і Міжнародним союзом страховиків кредитів та інвестицій (Бернський союз).

10.2. Страховик визначає страхові тарифи, здійснює андеррайтинг та оцінку ризиків у відповідності до внутрішніх документів Страховика.

11. Загальний порядок і умови здійснення страхових виплат

11.1. У разі настання події, що має ознаки страхового випадку, страхувальник зобов'язаний протягом строку, зазначеного в договорі страхування, але не пізніше 15 (п'ятнадцяти) робочих днів з дня наступного за днем, визначеним кредитним договором як кінцева дата погашення (сплати) позичальником чергового платежу за основним боргом (погашення (сплати) відповідної частки експортного кредиту), повідомити Страховика про настання такої події шляхом подання письмового повідомлення за формою, установленою Страховиком, якщо інше не передбачено договором страхування.

11.2. Для отримання страхового відшкодування страхувальник (його правонаступник або треті особи, визначені договором страхування) зобов'язаний надати Страховику письмову заяву про виплату страхового відшкодування за формою, установленою Страховиком, та інші документи, передбачені договором страхування, що підтверджують факт, причини та обставини настання події, що має ознаки страхового випадку, і розмір завданого збитку.

Заява про виплату страхового відшкодування та інші документи, передбачені у абзаці першому цього пункту, повинні бути надані страхувальником Страховику з дня, наступного за днем закінчення періоду очікування за першої можливості, але не пізніше ніж через 90 (дев'яносто) календарних днів з дня, наступного за днем закінчення періоду очікування. Строк, передбачений у першому реченні цього абзацу, може бути додатково подовжений за умови письмового погодження між страхувальником та Страховиком, але таке погодження повинно відбутися не пізніше, ніж за 7 (сім) робочих днів до дати закінчення дев'яносто денного строку.

Обов'язок підтвердження факту настання події, яка може бути визнана страховим випадком за договором страхування, покладається на страхувальника або іншу особу, визначену договором страхування.

11.3. Протягом 15 (п'ятнадцяти) робочих днів з дня отримання Страховиком від страхувальника останнього з документів, зазначених у договорі страхування, що підтверджують факт, причини та обставини настання події, що має ознаки страхового випадку, і розмір завданого збитку, якщо інший строк не передбачений у договорі страхування, Страховик зобов'язаний встановити факт, причини та обставини такої події та прийняти з урахуванням умов договору страхування рішення про визнання або невизнання випадку страховим, або рішення про відмову у здійсненні виплати страхового відшкодування.

11.4. Страховик має право продовжити зазначений у пункті 11.3 Політики строк прийняття рішення про визнання або невизнання випадку страховим або відмову у виплаті страхового відшкодування, у разі якщо:

11.4.1. неможливо визначити розмір завданих збитків або встановити факт, причини та обставини настання події, що має ознаки страхового випадку на підставі наданих страхувальником документів або наявні мотивовані сумніви в достовірності документів, що підтверджують факт, причини та обставини настання події або розмір завданих збитків – до

моменту остаточного з'ясування факту, обставин і причин настання події, що має ознаки страхового випадку та розміру завданих збитків (отримання додаткових документів, відповідних висновків/роз'яснень/тощо компетентних органів, висновків незалежної експертизи тощо) та/або підтвердження автентичності документів, але на строк не більше ніж 30 (тридцять) робочих днів, якщо інше не передбачено договором страхування;

11.4.2. правоохоронними органами розпочато досудове розслідування (порушено кримінальне провадження) відносно працівників, посадових осіб, учасників, засновників та/або власників страхувальника та/або працівників, посадових осіб, учасників, засновників та/або власників позичальника щодо виданого експортного кредиту, застрахованого за договором страхування – до закриття кримінального провадження або прийняття рішення суду у справі.

11.5. Рішення Страховика про невизнання випадку страховим або про відмову у здійсненні виплати страхового відшкодування або про продовження строку прийняття рішення оформлюється письмово в довільній формі із обґрунтуванням підстав прийняття відповідного рішення та протягом 10 (десяти) робочих днів від дня прийняття такого рішення надсилається страхувальнику (іншій особі, яка відповідно до договору страхування має право на отримання страхового відшкодування (вигодонабувачу)).

11.6. Здійснення виплати страхового відшкодування проводиться Страховиком згідно з договором страхування на підставі заяви страхувальника (його правонаступника або третіх осіб, визначених договором страхування) і рішення Страховика про визнання випадку страховим та здійснення виплати страхового відшкодування, що оформлюється страховим актом за формою, визначеною Страховиком на підставі наданих страхувальником документів.

11.7. У разі настання страхового випадку Страховик відшкодовує в межах страхової суми збитки, які поніс страхувальник унаслідок повного або часткового невиконання позичальником умов кредитного договору в частині погашення основного боргу за експортним кредитом. Розмір збитків визначається Страховиком на підставі документів, що підтверджують понесені страхувальником збитки внаслідок настання страхового випадку. Страхове відшкодування не може перевищувати розмір прямого збитку, заподіяного страхувальнику та/або іншій особі, передбаченій договором страхування. Непрямі збитки вважаються застрахованими лише у випадку, коли це прямо передбачено договором страхування.

11.8. Виплата страхового відшкодування страхувальнику (вигодонабувачу) здійснюється Страховиком у розмірі, визначеному згідно з умовами договору страхування, але не більше розміру страхової суми (ліміту відповідальності Страховика), зазначеної в договорі страхування, з вирахуванням франшизи, зазначеної в договорі страхування.

11.9. Розмір завданого збитку зменшується на розмір сум (платежів), отриманих страхувальником від особи, винної в заподіянні шкоди або інших третіх осіб на відшкодування збитків, що виникли внаслідок настання страхового випадку, а також на розмір суми втраченого страхового інтересу (передання/продаж/відступлення права вимоги) щодо основного боргу за експортним кредитом.

11.10. Розмір страхового відшкодування визначається Страховиком у валюті страхової суми. Виплата страхового відшкодування здійснюється Страховиком у гривні за офіційним курсом Національного банку України на день виплати.

11.11. Виплата страхового відшкодування страхувальнику здійснюється Страховиком протягом 5 (п'яти) робочих днів з дати прийняття відповідного рішення (оформлення страхового акту) безготівковим перерахуванням на банківський рахунок страхувальника.

11.12. Датою здійснення виплати страхового відшкодування вважається дата списання коштів з поточного рахунку Страховика.

11.13. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасне здійснення виплати страхового відшкодування з вини останнього шляхом сплати страхувальнику пені в розмірі 0,01 % суми несвоєчасно сплаченого страхового відшкодування за кожний день прострочення,

але не більше подвійної облікової ставки Національного банку України, що діє на момент прострочення платежу.

11.14. Якщо суми, зазначені в пункті 11.9 цієї Політики, будуть отримані страхувальником після виплати Страховиком страхового відшкодування, страхувальник зобов'язаний письмово протягом 3 (трьох) робочих днів повідомити Страховика про такі суми (платежі) та в цей же строк повернути Страховику суму отриманого страхового відшкодування.

11.15. Якщо умовами договору страхування передбачена сплата страхового платежу частинами, Страховик зменшує суму страхового відшкодування на розмір несплаченої страхувальником на дату розрахунку суми страхового відшкодування частини страхового платежу.

11.16. Загальна сума виплат страхового відшкодування за одним або декількома страховими випадками не може перевищувати страхової суми, встановленої договором страхування, а при страхуванні портфельним методом (портфельне) - страхової суми, встановленої за кожним окремим експортним кредитом.

11.17. Страховик, після здійснення виплати страхового відшкодування за договором страхування, має право вимоги до особи, відповідальної за заподіяні збитки, у розмірі здійсненого страхового відшкодування та інших пов'язаних із ним фактичних витрат.

До Страховика, після здійснення виплати страхового відшкодування, в межах такої виплати переходить право вимоги (суброгація), яке страхувальник або інша особа, визначена договором страхування, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за заподіяні збитки. Страхувальник зобов'язаний передати Страховику усі документи і докази, надати всю інформацію та здійснити всі необхідні заходи для забезпечення можливості реалізації Страховиком права вимоги.

Страхувальник на вимогу Страховика повинен укласти з останнім договір відступлення права вимоги.

11.18. З міркувань доцільності реалізації права вимоги до особи, відповідальної за заподіяні збитки (стягнення заборгованості) або для спрощення правових процедур проти особи, відповідальної за заподіяні збитки (позичальника), за спільною згодою страхувальник і Страховик можуть уповноважити одну із сторін договору страхування або іншу третю особу на вчинення дій щодо реалізації права вимоги (стягнення заборгованості).

11.19. Якщо здійснення права вимоги, що перейшло до Страховика після виплати страхового відшкодування, стало неможливим через дії (бездіяльність) страхувальника, Страховик має право вимагати повернення раніше виплаченої страхувальнику суми страхового відшкодування, а страхувальник зобов'язаний повернути таку суму протягом 3 (трьох) робочих днів з дня отримання відповідної письмової вимоги від Страховика.

11.20. Страхувальник зобов'язаний повернути Страховику суму виплаченого страхового відшкодування протягом 5 (п'яти) робочих днів з дня отримання письмової вимоги Страховика в разі, якщо працівників, посадових осіб, учасників, засновників, власників страхувальника та/або осіб, які діяли за дорученням (усним чи письмовим) страхувальника, визнано судом винними в скоєнні злочину, пов'язаного з порушенням законодавства про боротьбу з корупцією, або визнано винними у скоєнні іншого злочину, який призвів до настання страхового випадку.

12. Особливі умови

12.1. Умови цієї Політики, у тому числі не включені до тексту договору страхування, але такі, що не суперечать умовам договору страхування, обов'язкові для виконання страхувальником та Страховиком.

12.2. Окремі положення цієї Політики можуть бути змінені, виключені або доповнені умовами, іншими ніж передбачені цією Політикою, за погодженням між страхувальником та

Страховиком, ураховуючи конкретні умови страхування під час укладання договору страхування, у разі, якщо такі зміни не суперечать законодавству України.

12.3. Слова, використані в однині, у тій мірі, що дозволяється контекстом, означають також слова у множині та навпаки.